

Abonamentul:

In Capitală. Distr.
1 lună 2/50 nu se face
3 lună 7 8 l.n.
6 , 12 15 ,
1 ană 24 30 ,

Pentru străinătate
se adaogă portul postal

TELEGRAFULU

APPARE IN TOTE SERILE.

POLITICA.—ISTORIE.—POESIE.—LITERATURA POPORANA.—COMERCIU.—BIBLIOGRAFIE.

Manuscrisele
nepublicate se vor arde.

Anunțuri:
Linia mică pe p. 4-a 10 b.
Reclame pe pag. 3-a 1 leu

Abonamentele
în capitală se facă la 1
și 15 ale fiecării lunii

Scrisori
nefrancate se vor refuza

Redacțiunea și Administrațiunea, strada Lipscani, No. 11, București.

ADUNAREA PREGĂTITOARE

PENTRU

CONGRESULU DIARISTICEI
ROMÂNE

Adunarea pregătitore pentru „Congresul diaristicei române” constituată în București din dia-rele: *Trompetă Carpaților*, *Columna lui Traian*, *Telegrafulu*, *Poporul și Opiniunea Publică*, s'a întrunită în două ședințe, la 4 și la 6 Septembrie curentă, în localul redacțiunei „Telegrafulu” și alegându-și biuroul, compus din d. N. Ath. Popovici, unul din delegații *Columnei lui Traian*, ca președinte, și d. Gr. G. Tocilescu, unul din delegații *Telegrafulu*, ca secretar, a desbatut și a stabilit următoarele preliminare în vederea Congresului diaristicei Române:

I). Voru fi admisese la Congres, toate organele române de publicitate din întreaga Daciă, afară de diarele umoristice.

II). Fie-care organu de publicitate are facultatea de a-și trimite ori căți delegați, avându însă căte unu singuru votu fiecare dintre diare.

III). Biuroulu definitivu alu Congresului se va alege din persoane străine diaristicei.

IV). Ședințele voru fi publice. Desbaterile se voru da publicității.

V). Conclusiunile Congresului nu se voru supune sanctiunei întrunirilor publice.

VI). Ori cari aru fi aceste concluziuni, diarele rămase în minoritate nu voru fi espuse la nici o recriminuție.

VII). Localulu întrunirei Congresului va fi sala Ateneului Român din București.

VIII). Congresul va fi convocat pentru diua de 1 Octombrie,

anulu curentu, de către biuroulu acestei Adunări pregătitore.

Se explică că d. reprezentante alu diarului *Poporul*, credendu de atribuțiunea adunării pregătitore numai hotărirea dileri și a locului, cându și unde să se tie Congresul, s'a abținut la discu-siunea și votarea tutoru celoru alte puncte stabilite prin majoritatea diareloru prezente.

Președinte, N. Ath. Popovici.

Secretar, Gr. G. Tocilescu.

BUCURESCI, 10 SEPTEMBRE 1871.

In numărul de eri vorbindu despre omagiu de recunoșință ce Societatea Academică — și cu dênsa inteligență română — aduse providențialului Lazăr — acelui care a deschis Româniloru carte și a gonită pe *hrăpitorul casei părintesci* — spuseră că d. ministru alu cultelor și instrucțiunelor publice, discipul alu lui Lazăr, în locu d'a protege pe tineri români de peste Carpați, goniți aci de barbaria maghiară și de impunerea de a-și perde acolo limba din contră ia măsură energice a-și înălatura de la ori-ce funcțiune publică — singurul mișlocu de existență aci, și acădă persecuțione este cu atât mai grozavă, cu cătu se prezintă ascunsă subu o apariță românescă, intocmai precum și răpele veninosu își ascăptă victimă pitulată în florile cele mai frumoase.

Aspiranții pentru posturile vacante de profesor, voru fi mai înainte de toate naturalizați, și printr'acesta, dice d-lu Tell, se pune o barieră străinilor de a mai ocupa funcțiuni publice.

La prima vedere ori-cine aplaudă felicitandu pe d-lu ministru pentru o românescă măsură (1).

Dérū... unu minutu de reflesiu și vei descoperi și răpele în floră, vei

(1). Astu-felu print' o precipitație numai, s'a putut trece în numărul 127 alu „Telegrafulu” articuloul „Strainii în teră nostră” care a păcătuit întratâia numai că a pus la oaltă pe Români cu străinii. — Un „lapsus calami,” și nimicu mai multă.

găsi veninul tocmai sub apariță cea mai frumosă.

Acei straini, pe cari d. Tell voiesce a-și înălatura de la profesorat, suntu tocmai frățiorii nostrii, cari, pentru a-și conserva limba părintescă nu voescu să ocupe funcțiuni în Austro-Ungaria pe prețului mișelescu de a nu mai scrie și vorbi cum a scrisu și a vorbitu strbuni și.

Scutul logofetului bisericescu în susținerea acestei dispozițiuni anti-na-tionale este tocmai *Constituționea!*

De și pactul nostru fundamentalu trebuie respectat pe atâtă cătu și elu respectă nemul românescu, de și constituționea din 1866 a rămasu în multe părți cu totul neaplicată, și astu-felu n-ar putea servi ca unu temei, totuși noi prin acădă constituțione chiaru vomu dovedi d-lui ministru alu cultelor că măsura dumisale departe d'a fi constituționale, este totu ce pote fi mai anti-românescu.

Art. 8 din constituție se exprima astu-felu:

„*Impărietenirea* se dă de puterea legislativă.

„Numai *impărietenirea* aséménă pe străinii cu Româniul pentru exercitarea drepturilor politice.

Art. 9. „Româniul din ori-ce Statu fără privire către locul nascerii séle, dovedindu lepădarea sea de protecțione străină, pote dobândi de indată exercitarea drepturilor politice prin unu votu alu corporilor legiuitori.”

Din aceste două articole se vede limpede că pactul fundamentalu a făcutu deosebire între unu străin și între unu Român din ori-ce Statu de ore-ce primulii și cere *impărietenire*, pe căndu celu de alu doilea numai o declaratiune că s'a lepădatu de protectia străină. O dată acestea stabilite, care articolul autorisă pe d. Tell a goni pe frații nostrii ardeleni de la funcțiunile publice?

Art. 10:

Să ne dea voia d. generalu Tell a-și spune că s'a incelat amaru ca ministru alu cultelor și instrucțiunilor publice, cându — victimă și opteloru de totu felul ale grecotelor din capul u instrucțiuni și de prin Senat — a credu că art. 10 ilu autorisă, ilu autorisă intru ceva.

Ecă-lu:

„Nu esistă în Statu nici o deosebire de clasă. Toți Români sunt egali înaintea legii și detori a contribui fără osebire la dările și sarcinile publice.

„Ei singuri suntu admisi-bili în funcțiunile publice, ci-vile și militare.

„Străinii nu potu fi admisi în funcțiunile publice de cătu în casuri escepționale și anume statornicite de legi.”

Cându Constituționea a deosebitu pe Români din ori-ce Statu de străinii din teră, și căndu dênsa prevede că numai cei din urmă nu voru fi admisi în funcțiuni, cumu se mal pote invoca acestu articolu pentru a alunga pe Români de peste Carpați de la funcțiunile publice?

Persecuționea este vădită, ori sub cete feluri de marafeturi aru imbrobodi'o actualul ministru alu cultelor care a trasu peste trecutul sru românescu o dungă negră ce'lă va înfiera posteritatea!

Dérū se lasam și acădă cale de argumentație, decă nu place d-lui Tell.

Să admitemu pentru unu momentu... că se cere absolutu pentru ocuparea funcțiunelor publice, ca Români de peste Carpați să dobândescă de la corpurile legiuitoru votul pentru exercitarea drepturilor politice.

Se dovedesc ore acădă lesne sru nu?

Constituționea prevede că de indată se pote câstiga aceste drepturi. Apli-ca-se ore acădă?

Cu adâncă durere trebuie să mărturismu că în dosarele Camerii și mai cu séma ale Senatului stașute peste sute de cereri făcute de anu indelungat de frații nostrii din România subjugată, fără ca ei să pote dobândi aceea-ce Constituționea prevede a li se da indată!

Suntu Români de peste Carpați cari au servit 10 și 20 de ani și servescu și acum ca profesor, pe cari Onor. Senatul i-a răspinsu fără nici o considerație, tocmai în acea di pentru lovirea amara a simțimēntului de român — când se priimiau în cetatea română unu *Abdulaidis* și cine mai

scie ce ovici, ce idis, ce grecotei, ce bulgăraști, ce șvabu, ce arnăutu !

Apoi, unde mergemă?

Unu Bădilescu se respinge din sinul Românilor și se sprijinesce unu Abdalaidis?

Rușine!

Astă-fel încă o dată dicemă că măsura luată de D. Ministrul al Cul-telor, departe dă fi constituționale, este o pură persecuție pornită din aversiunea ce D-sa o are imprumutată de la foștil colegi ai săi din Senatul pentru toți frații noștri de pește Carpați!

Transilvănenii se prezintă indigenatul, (cu toate că acestuia termen nu convine românilor, ci străinilor); indigenatul li se refuză de Cameră și Senat; prin urmare dar cerându-lise ceva imposibilu, ei suntu siliți a se duce se-să găsească pânea pe tăr-muri străine, căci în centrul româ-nitării, la focarul latinismului din Orient, ei nău adăpostu, nici potu-aș pleca capul, și aș odihni corpul sălești de ostenelă, acolo unde 500,000 de lăcuse ale Palestinei a acoperită holdele lui Traianu, acolo unde ată-tea sute de miile de lîufe nemțesci au acaparată industria și comerțul, acolo unde atătea miile de bulgari, serbi, greci, arnăuti ocupă funcțiunile cele mai înalte, petrundându-pene și în parlamentul român!

Rușine!

Déră nu trebuie a dispera!

Dreptatea mai curându-său mai târziu învinge, și voi umbre ale lui Șincaș, Lazăr, Barnuț, Maiorescu, Marțianu etc. ertați pe D. ministrul al cultelor căci nu scie ce face, și primiți protestul nostru ca protestul întregiei națiuni române!

Iară voi bărbăti cari ati venită aici și văți jertfită tinerețea și bătrânețea, Laurian, Aron Florianu, Bădilescu, Pa-piu Ilarianu etc. sperați că va veni diua cea mare cându-barierile natu-rali, vîrfurile titane ale Carpaților, sîruri dobori la glasul a 11 milioane de Români, căci oră câtă de multă ne-arău năbuși străinismulu nu vomu inceta a dice:

„Noi vomă a ne uni cu tăra!“

T.

CAUSA PRINCIPALE A NEPUTINTELORU NOASTRE ECONOMICE SI SOCIALE

Suntemă amenințăți de concurență în viitorul nostru economic. În această luptă picică și seriösă, trebuie să susținemă nu numai onorea tărei ci și interesele cele mai vitale ale locuitorilor ei. Din nenorocire, misiunea guvernului, la noi, nu este numai de a desvolta și a înlesni mijloacele de comunicație, de a îmărti prin li-

bertate și siguranță puterea muncitoră. În zadară are industria și comerțul română libertatea de a satura; geniul nostru nu se scie folosi de această bine-facere, căci libertatea nu este destulă pentru a putea lupta cu îsbândă în contra concurenței străine. Pentru a domina atâtă materie ce conține largul și adâncul pămîntului română, trebuie să putem lucratore cu multă mai mari și mai inteliginte de cumu avemă. Cauza inferiorității noastre economice, este numai și numai nesciunța de a exploata nenumărabilă mulțime a isvorilor de apei ce posedăm. Suntemă prea avuți pentru inteligență ce avemă!

Se scie cum se subplanta strainul în avereia aceluia carele este vestitul de neîngrijirea averilor săle. Ca vulturii cându-vădu agonia unui animalu intocmai așa și lacomele staturăi său industriale popore dañu ocolu moribundului Statu spre a se impărtăși din corpul lui. *In diua de astă-dă, care este a solidarității intereselor internaționale; — existența unui poporă sterpă în industrie, este precariu. In societatea cea mare a poporelor ce suntu civilisate și civilizăză prin producționile loră, celu ce nu produce după măsura bunurilor de care dispune, nu poate conta pe simpatia și sprijinul națiunilor, intocmai precumă nu este suferită trăitorulă între albinele cele muncitoră.*

Pentru a transforma materia brută a acestei tări și a-i da unu aspectu industrial, ne trebuie să economi și lucrători indemnătati; pentru a avea economi și lucrători indemnătati trebuie să creămă economi, mecanici și lucrători instruiți. Etă trăințele de cari trebuie să ținemă séma mai na-inte de toate în cestiușa instrucționă națională. Ne trebuie înainte de toate scoli profesionale organizate și respindite prin județe după trăința industriilor locali, eră în capitala României, înainte de universitatea pentru științe ne trebuie său unu politehnicu, adică o universitate a industriei.

Budgetul instrucționă publice prevede în Iași și București facultăți pentru teologie, jurisprudență, științe, literă, la cari adăugându și scola de medicină din București, avemă toate elementele pentru două universități de științe. Însă toate aceste instituții, chiar cându-voră funcționa pe deplinu, nu este de cătu numai pentru crescerea acelei clase din societate care se destină pentru ocupațiunile idealistice, cari nu producă imediatu nimică în economia materială a societății. Aceste facultăți ne voră da poate teologă prea șicuți, advocați și mai plini de subtilitate de cumu avemă, matematici care voră des-

legă cele mai grele probleme asupra calculului infinitesimal, astronomi cără voră descoperi nouă planetoide sau chiar și stele fise pe ceru; nu e în-dioială că și facultatea de litere ne va produce o mulțime mai mare și mai emfatică de prosatori și de poeti, și sperămă că cu timpul scola noastră de medicină devenindă facultate, va dota țara cu medici cără voră fi în adevără bine făcători ai omenimii suferințe; déră cându-vomă fi adjunsă ca să ne năpădescă toate aceste daruri său fructe ale facultăților său arătate, căștagă amă ore ceva prin ele pentru buna stare materială a națiunii? Toate aceste facultăți nu suntu în stare să ne învețe cumu se face pânea; nu, cumu se producă imbrăcămintele, cumu se zidescă casele, bisericile și clădirile trebuințioase, cumu se facă șoselele, drumuri de feru, cheiuri și porturi. Cine va preface déră facia atâtă de tristă a acestei tări?

Suntemă o mulțime de reformatori cetezători, turbulenți și plini de imaginea; în ardorea noastră de a face binele tării, ne servimă de idei curiose, esagerate: în execuțarea loră, ne arău crede cineva după vorbe că suntemă Titanii sau celu pucinu giganți. O petră ne stă înaintaa casei; în toate dilele ne împedescă de ea, déră nu o putemă scote, din cauza că e stâncă. O tragă artificiale nu pricopemă a-i aplică, o mină de érbă de pușcă nu scimă sfredeli că să o despiciămă, ci trebuie să ne căutămă oră unu mecanicu, ori unu minară (baștiu) în stăinătate, carele să ne rădice petră de dinaintea intrării. Intregul geniu civil și militar ce brumă avemă, nu ne poate curăți lacul Cismigiu — cuibulă a vre-o căte-va brâscă.

Pentru singura zidire monumentală ce amă clădită (Academie), petră de arinu trebuințosă la pripice și la peristilu să adușă din nordul Ungariei. Pe cându-stâncă de petră de arinu în multe locuri ale tării ne baricadiază vîlile de comunicație. (1)

Așa suntemă ca individe, și astă-fel de neputințiosă suntemă ca națiune! pucinulă ce amă învețată, sunt idei abstracte, speculații metafisice; pucinulă ce vorbină și ce scrimă, suntu frâse sonore, programe vagi, maxime sau banalități; eră cându-e vorba să realizeamă din materie o ideă cătă de neansemnată, în facia un butucu de lemnă trebuie să ne inclinămă capulă toți idiologii și să mărturisimă nesciunța de a formula ceva folosită din elu.

Cauza este evidentă.

(1) Nemuritorul Marțianu ce a fi disu déră să vezi cumu sub D. Florescu (în timpul lui Cuza-vodă) se aducea din Paris pene și fașolea și chiară tărușii de lemnă pentru facerea corturilor? déră petrele cubice de pavătă aduse de D. Carada, pe atunci redactore alu „Românuț“, tocmă din Scoția?

N. R.

Aveamă intemeiate o mulțime de scoli populare — déră nici unu cuvențu nu se învață în raportu cu economia.

Aveamă scole de fete pe la orașe, nimică de economia grădinăriei și de cele mai practice trebuințe.

Aveamă pensionate de statu pentru fete, cum e bună-óra celu mare din capitală, în care statulă intreține spre crescere fete de funcționari și de văduve săraci și invetă francesce, dansul, clavirul, cussutul de flori... Déru aratatu-lea óre cineaște acesor fete celu puținu uă data în cursul educaționii loră: cum trebuie să fie aran-giată o cuină, cum trebuie cultivată o grădină, cum se țină societatile casei, cum se facă și se spală pre-menele și alte asemenea afaceri ale vieții practice? Nu, căci ele toate suntu crescută fete de salonă. Statulă déră intreține acestu institutu pentru că se crăscă fete sermane la uă viață nepotrivită cu poziționarea lor socială, cu rațiunea. Va de mumele văduve cându-reprimescă din asemenea pensionatul fetele loră! Cine nu vede ce voră devină ele, déră avereia loră nu le va permite a duce o viață trăindăvă precum au învețată în pensionatul?

Aveamă gimnasioe în cari tanărulă înveță 14 ani și se alege a traduce din Virgiliu și Aristo-fane, cu nisice noțiuni generală de istoria naturale, de istoria poporelor, de geografia și de matematică. — Spuneți-mă la ce lucru practică alu vieții este pregătită unu asemenea jude? Cădă de perdută este elu déră va avea nenorocirea de a nu putea continua unu cursu de specialitate. — Ori ce va incepe, e noviciu că și celu neinvetătă. Vrea care-va să trăea la o spe-cialitate productivă din gimnasiu, — ce a folosită din latină și elinăscă lui pentru nouă studie? Nimică, cu desăvârșire nimică.

(va urma.) D. P. Marțian.

BULETINU ESTERIORU

Diarul „Soir“ a publicată mai de curându o comunicație interesante despre negociațiunile lui Thiers în luna lui Octombrie anul trecută, cu guvernul italianu din Florentia, cându-bătrânul diplomatul alu Franciei căuta unu aliată republicei francesă ce era în luptă cu Germania; se dice că Thiers atunci cerea de la guvernul italianu unu ajutor de 100,000 soldați și regele Victoru Emanuelu era fără înțeță pentru a trimite ajutorul Franciei, ceea ce se putea face cu mare înlesnire, de óre ce Italia atunci avea o armată de vre-o 240,000 soldați gata de resbelu.

Thiers a facută propunerea ca guvernul italianu să dirigă numai de cătu

100 000, de soldați bine înarmați peste Alpi spre Lyon, unde s-ar fi unit cu un corp d'armată franceză de 40,000 soldați, și aceste puteri unite ar fi putut să elibereze armata asediată la Metz.

Regele Victor Emanuel consemnat pe deplin cu planul lui Thiers și numai de cătă a convocat un consiliu de resbel, în care Thiers și a desfășurat ideile și intențiunile, cari au fost primite cu unanimitate, și consiliul era învoit ca numai decât să se facă dispoziții pentru a dirige armata italiană spre cîmpul de resbel, ministrii înse să opusă cu taria, dicând că poporul italian doresce pacea.

Astă-fel nimicindu-se totuști planul — dice Le Soir — Thiers a trebuit să parăsesc Florenția fără rezultatul dorit și Franția n-a putut avea alt ajutor din partea Italiei de cătă a lui Garibaldi, care înse n-a fost de ajuns.

INSERTIUNI ȘI RECLAME

D-lui redactoru alu diarulu Telegrafului.

Domnule Redactore,

Nimic nu este mai rușinosu de cătă a veni să se laude cineva singur.

Romanul are nu proverbă al său pe care nu lăsă mai spusă aci, fiind cunoscută de toți.

Intr-un număr din diarul Presa, D. Directore alu domeniilor C. D. Aricescu, ascuțindu-și numele său într-un ghenu de țepi cari convinu de minune visătorului de pe munți Penteleului, publica un articol: *Rolul unor jurnale din România*, și se semniza: *un observator imparțial*.

Nici o inimă, fie cătă de obiceiuită cu asemenea înfruntare, nu și poate stăpâni indignaținea când vede cinismul cu care acestuimparțial obseruator și face singură apologia, dicând că directiunea domeniilor, până la venirea D-sale era în incarcatură grozavă, și de cănd a venit pe mânele actualei directore, totuști său îndreptățu, operându-se minunele din vremurile aceleia mitologice, când și ariciul și avea loc în templul adorației, iar nu servia ca astă-die de joc copiilor cari priu sunetele metalice, silesă pe bietul ariciu din când în când a-și scote caracteristicul său botu!

Déră, dă-ne voia inteliginte directore alu domeniilor, să te întrebăm și noi ce ai făcută de când te găsesci popoțatul în ministerul finanțelor, D-ta, o celebritate europenă, care n-ai lăsat nimic neincercat pe plaiul literar, și scientific, alu terii noastre.

Ai scosu funcționari peste funcționari, și nimicu mai multă.

Facându din ambițiunea-ți personală, o lege; din visele-ți nocturne și diurne, o realitate; din puterea-ți de directore, unu abus; n-ai respectat nimicu în cale-ți, D-le Aricescule, onestitate, servicii îndelunge, viitorul atâtorefuncționari, nimicu n-ai pututu resistă vărtejul cerebrală alu D-tale, care de multe ori te ampinsă până a scrie și absurditatea ca cele de „vasul răbdărei mele a debordat”.

Nesăratu, cu atâtă, pașunea D-tale te-a dusu astă-die acolo, ca ne mai avându în ce să lovescă, și începutu prin nuciu ce curagiu a insulta presa română, făcând-o vîndută acelor bieți funcționari, cari abia se potu ei întreține, necumă a mai cumpără și redactori pentru ca să te atace pe D-ta.

Déră déca s-ar fi oprită și aci furia ariciului, totuști aru fi fostă bine.

Déră D. directore merge mai departe. Începându de la vamă, ajunge la vămile văsduhului, unde adesea volatila maginațione obiceiuesce a pluti și sfârșindu pe omeni să i mai atace, începe a se lupta ca bietul cavaleru alu tristei figură, cu morile de vântu ce le întâmpină în cursul său torrentos.

Déca amu luată rezoluționea de a scrie aceste rînduri, cauza a fostă să arătu încă o dată lumel cine este D. Aricescu, în administraționea financiară; căci ca deputat, lumea scie cum Camera l'a dată afară prin votul său publicat în Monitorul Oficialu No... din Augustu 1865, căci ca istoricu, lumea și scie visările D-sale din istoria Câmpu-lungă; căci ca poetu, copii și cităză spre batjocură capulă d'opera alu său: *in natura totă, totul reposa*; căci ca consecințe în ideile săle, lumea lăscie cumă a tergiversat după adierea ventului, cându cu Romanul contra Trompetei; când cu Trompetă contra Presei; când cu Presa contra și uneia și alteia; cându în fine cu toți, și cu nici unul.

Unu cuvîntu, D-le redactore și fineșe. Boileau definisse galimatia simplă și galimatia duplă.

Directorele domeniilor aru înlesni superbul legislatoru alu Parnasului exemplul unei galimatii triple, în totu puterea cuvîntului.

Avându dorința de a nu supăra pe nimeni, și mai pucișu pe stimabilul nostru istorico-poeticofinanciaropolitic bărbat, temându-ne tare multă de ghimpit săi, finivom tocmai cu cuvîntele D-sale din articolul menționat:

O tempora, o mores!

Unu abonată.

Procesul studenților cari a luat parte la revoluționea din 10 Martiu dela Sala Slătinénunu, și a D-lui Simeon Mihăescu se va infâțișia Simbata la 11 Septembre.

Păuni și Gaiță.

(Fabula)

Pre pămîntu oră ce ființă
Este bine a-și păstra
Obiceiul, felu și credință
Să-a sa fire-a nu schimba.
Se s-arăte fie care
Așa tocma precum este,
Ca să n'afle defaimare,
Cum se spune la poveste.
Imi spunea unu moșu odată
Că 'ntr'o vreme depărtată
Se 'ntâmplase o minune,
Ce eșu adi voescu a spune;
Insă nu scu cându și unde:
Celu ce scie va respunde.

Căte paseră suntu în lume
Le cunosceti, credi, anume,
Sciți că au intr'a loru fire
Una d'alta osebire,
Căci totu lucru în natură
E cu sărtu și cu măsură.
Păunul e 'mpodobită,
Déră cu glasul său necioplită;
Gaiță e mai urită,
Are sboră, e mai limbătă.
O gaiță 'nfumurată,
D'ală său nemău nemulțumita,
Il veni în gându o dată
Să se facă renumita.

Deci gândindu găsi cu cale
Ca să fugă d'ale sale,
Cugetă astă-felu în sine
Să fiu gaiță nu'mă place,
Ci aru fi cu multă mai bine
De altu nemău a mă prefăce.
Cădă, moșu numai să pușu,
Să curată aşu fi păunu,
Așu fugi din găeșime
Spre-a trăi 'n păunime.
De la vorbă pén' la faptă
Nu sări de cătă o trăptă,
Căci îndată și porni
Planul său a-și implini.

Căută și scorzonă
Prin mocirile, prin noroiu,
Să spre-ală ei norocu găsi
Aruncă într'unu gunoiu,
Căță-va fulgi și-unu moțisoru,
Ce'i cătase cu multă doru.
Frumușelu se dichisi,
Să cu moșu se 'mpodobi,
Cu fulgi verdi se 'nțoțonă
În cătă ea chiară se miră.
Să atuncească iscusită

(Ca să nu-i dică zăpăcita)
Se credea a fi frumosă,
Nesciindu că-i monstruosă.
Pre căndu ea era gătită,
Alta gaiță-o vădu,
Să 'ndemnata de ispita
Intrebare il făcu:

— Suriără, ce suntu aste?
Spune ce mi te-a găsită?
Ori ai datu de vr'o năpasta
Său din minte și-ai eşită?
Cându ai sci cătă esei urită,
Străbalată, jigarită!..

Pôte ast-felu 'tă-este placul,
Déră 'tă spună, semeni cu dracul.

Să de risu ca să n'ajungi

Aste flăcări se le-ătunci.

Dér ea 'n locu d'a asculta

Ochiul aspru și încruntă:

„Fugă, selatico, d'acie

Multe vorbe nu totu dice,

Ce-ai d'a face tu cu mine,

Eu nu'su gaiță ca tine!

Noi păunii nu voimă

Cu-alte paseră se vorbimă.

Si pe dată cu 'ngămfare

Unu cărdă de păun îndrăindu

Fără de multă cugetare

Ai săi pași schimonosindu

Catre densi s'a îndreptă,

Si în cărdă a și intrată

Faifanoga, deșuchiata,

Înflugata și moțată,

Cătă era s'o fi văduță

Să nu ridi n'ai fi putută.

Iară păunii în mirare

Își facea totu întrebăro:

— Ce să fie, mă cumetre,

Căci intr'ale năstre vete

O ast-felu de dănae

De cănd sunt n'am pomenită!

Bibilică e sau găe?

Or v'nu soiă neaudită?

— De, mă nene, scu și eū,

Iti jură chiară pe tatălă meu,

Că așa nesdrăvăniă

Sunt bătrână și n'am văduță

Să credi gaiță să fie,

Are fulgi ca și noi.

Păun? — Nu'mă sămăna mie,

Căci se vede de altu soi.

Prin urmare s'o 'ntrebămu

Cine este ca s'aflămă.

La 'ntrebare cu 'ndrăsnelă,

Căi păună fară 'ndoială

Gaiță cu-ală ei glăscioră

Dice 'n față tatuloră.

Atunci ei de risu bușnă,

Si eu cioculă o ciocnă,

Si de fulgi o jumuliră,

Si cu huetă o goniră.

Fiind ast-felu rușinată,

Si aprópe leșinată,

Reveni la némulă său,

Déră aci păti mai reu,

Căci cu toți o daă afară

Cu halaiu și cu ocără,

De la noi fiind-căi fugită

Fii păună cumă ai dorită.

* * *

D'aste gaiță se găsescă

Si 'n pămîntul românescă,

Cari pentru fală 'n lume

Își scălimă ală loru nume,

Si c'unu glasă profanatoră

Ridu de totu ce este-ală loră.

Pună la nume de 'nainte

Ca s'arate că aú minte.

Pună pre o in locu de u,

Vorbescă voi in locu de tu,

Si totu lucru românescă

Ei ilă schimbă, lă zapăcescă.

N. V. Scurtescu.

INSTITUTUL DE FETE HELMINA LUCASIEVICI

Strada Herăstrău No. 28.

Cu onore anunță stimab. părinți și onor. public, că cursul școlar 1871—1872 în acestă institut se va începe regulat cu 1 Septembrie.

Direcția luând de basă experien-

tele vieței săle, va stăruia fi totușdăuna la înălțimea misiunii săle, care este educația morală și intelectuală a junimii noastre române.

(133—1.1s.)

A. KORNMANN & C^{NIE}

casă de agentură, comisiune și incasso

BUZEU

Primesce expediții pentru totă România.

(16—10, 2s.)

(114)

S'A PERDUTU UNU OROLOGIU de aur cu un singur capacu, cu smalt negru pe tescu și împodobit cu diamante, fason încolțitoru, de damă, pe strada dintre Radu-vodă și biserică cu Brad. Cel ce îl va fi găsit, este rugătă a'lu aduce la proprietarul din calea Moșilor No. 63, unde va primi o bună recompensă. (143.—3)

D E INCHIRIAT de la Sf. Dimitrie casa din strada Polonă No. 20, trei-spredece încăperi, grăjd de 8 caî, sôpron de 5 trăsuri și două pivnițe. Doritorii se voră adresa la proprietar chiară în acea casă. (145—5 2d)

D E INCHIRIAT casele de pre calea Vergului No. 32, cu grăjd, sôpron și dependinte. Proprietar B. NANIANU, calea Moșilor 66. (134—8. 2z.)

UN JUNE de bună familie, cunoscând dialectul francez, roman și elinu, comptabilitatea și corespondența, doresce a se angajia la vr'o casă comercială sau la ori-ce altă administrație particulară. Domnii ce voru bine-voi a angaja o asemenea persoană, sunt rugați a se adresa prin postă la tipografia Fr. Thiel în Galați. (131—3)

L A CASA LENŞ, calea Mogoșoaiei No. 123, se află de închiriat, chiar de acum, două grăduri încăpătore de 14 caî, două soprone mari și trei odăi. Acestea potu servi și pentru magazii rezervative de manufacțuri și alte mărfuri. Doritorii se pot adresa la d. Bruzessi, otelul Orient sau la d. S. Papadopolu, Hanul Colții.

SE VINDE o casă din Brăila cu două etaje, avându 1 salonu cu două odăi și unu antre în etajul de sus, éră în parteru 1 odă mare în față și două în dosu, cu o bucătăriu, magazinu pentru lemn și pivniță. Doritorii se bine-voiasă a se adresa la proprietarul casei D. Ioan Popovitz în Brăila, strada Luna, No. 15, său în București la D. Jean Luxemburg, samsar, strada Sărăie, în spatele Hotelului Fieschi, No. 1. (10—4)

D E ARENDAT moșia Brătescu din jud. Iulomița, pe termen de 5 ani, cu începere de la Sfânt. George 1872. Doritorii se pot adresa str. Filaret Nr. 40. (135—3 3d.) Maria Brătescu. (141) (10—2d.)

MARE DEPOSIT
DE CARBUNE
ENGLES
și DE
CIMENTU
DIN PORTLAND
la GIURGIU
calitatea primă și
prețurile cele mai moderate
A se adresa la
Constantin Riga,
(82) GIURGIU (35.2d)

D E INCHIRIAT prăvălia din str. Tergovistei, la două lei de aur, vis-à-vis de gară, cu totă dependințele ei, de la Sf. Dimitrie viitor. Doritorii se voră adresa la preotul Stefan Lambadaru în curtea bisericii Sf. Vineri-nouă. (103) (8.2d)

De arendantu MOSIA DOMNESCI, în tînul Putna. Doritorii de a o lăua în arendă, suntu rugați a face oferte înscrise la epitropia casei defunctei Prințesei Caterina Russoli, născută Konaki în comuna Tigănescu, tînul Tecuci, unde se voră da totă deslușirile asupra acestei moșii. (108—3) Em. Konaki Vogoride.

Elias Nathan Cohen
CUMPERĂ SI VINDE

ORI-CE EFECTE ALE STATULUI, precum: Bonuri rurale, bonuri de tesaur, bonuri de pensie, mandate, cupone și obligațiuni municipiale, și face ori-ce schimb de banii. (497)

D E INCHIRIAT TREI APARTAMENTE cu cîte 4 odăi și pivnițe, o prăvălie cu o pivniță mare și alte 4 apartamente de cîte 2 odăi din strada Labirint, suburbia Olteni. A se adresa la avocatul R. ORGIDAN, calea Bel-Vedere No. 25. (136) (3. 2d.)

IMPORTANT PENTRU DNI OFICERI Domnii oficeri de la corpurile staționate în capitală, pot găsi bani cu împrumut numai cu accepțul tresorierului din regimentul de care facă parte, strada Moșilor No. 35, apartamentul No. 1, de la 1 pînă la 3 ore post-merediane. (132—2)

AU SOSIT DIN
CONSTANTINOPOLE

POMI

DE
LĀMAI

FRUCTELE LOR

NATURALE

Doritorii de asemenea arbori sunt rugați a se adresa chiar la bufetul de la soseaoa podului Mogoșoaiei. (100) (3—1)

PENSIONATULU
DE BĂEȚI
BUCHHOLTZER
înființat în an. 1842

Cu onore anunță onor. public, că cursurile anului școlar 1871—72 în acest institut se vor incepe cu 1 Septembrie a. c.

Acest institut, luând de basă experiențele lungiei săle vieții, va conlueră din resurse și pe viitor la împlinirea marei sale misiuni, care este: „educația morală și intelectuală a junimii noastre române.

Directore, Carol Buchholtzer.

Localitatea institutului se află podul Caliți, casa Bălăneu.

CELU MAI MARE MAGASINU DE
HAINA BARBATESCI

BUCURESCI
colțul stradei Covaci și Șelari
No. 10.

BUCURESCI
colțul stradei Covaci și Șelari
No. 10.

Am primit unu colosalu assortimentu

HAINA DE TOAMNA DUPE ULTIMELE JURNALE, CU OSEBIRE RECOMAND

COSTUME PRINS OF WALES

precum și renumitele

PARDESIURI à la JUAREZ

Prețurile cele mai moderate. — Se primesc comande cără se efectuiază prompt.
(36—3 2d.)

F. GRÜNBAUM.

Libraria Wartha

Lipscani, Hanul Greci No. 7.

Cu ocazia redeschiderii scolelor recomandă:

CARTI CLASSICE

ROMANE, FRANCESÉ, LATINE etc.

pentru clasele

elementare și gimnazială, precum și TOATE OBIECTELE

necesari d-lorū elevi pentru

SCRIS, DESEMН etc.

Preciurile cele mai moderate sunt garantate.

H. C. WARTHA.

UNICUL MIJLOCU DE A CONCURA LA
CARATURE DE 13000 PREMIE

PLATIND NUMAI

20 FRANCI

Casa comercială cu firma G. V. LEONARDI și P. BELLO din Brăila, în urma circulației lor din 1/20 Decembrie 1870, și în urma publicațiunilor din diarul „Imparțialul” No. 75—76 etc., face cunoscută din nou că în zilele de 14 și 18 Ianuarie, 11 Martie, 4 și 5 Apriliu și 30 Maiu 1871 au depus în archiva cancelariei consulare regesce italiane din Brăila totă obligațiunile originale de împrumuturi cu premiuri, autorizate și garantate prin decretele guvernului regesc și se găsesc sub-semnate în originale, impună cu valoarea de 20 franci, cu seriele A pînă la N, din cari se verifică 140 emisiuni și posesorul unei valori va putea să câștige premie foarte mare de franci 500000—800000—100000—80000 și altele mai mici pînă la 50. — Informațiunile se potu lua în orașele următoare:

LA GIURGIU pe D-nii R. PENCHAS & EHRLICH.

La TECUCIU pe D-nu OVANES WARTAN.

BUCURESCI — La Max Steiner BUZEU — La A. Kornmann & C-nie.

PLOEȘTI — „ Ch. B. Glücksmann GALATI — „ George Papadopulo.

in facia podului de trei metri, etc. Luigi Paneli.

In Brăila la firma G. V. LEONARDI & P. BELLO.

65

CEL MAI MARE OTEL

Calea Mogoșoaiei, 53 DIN BUCURESCI (In fața grăd. Episcopiei)

ACUM DIN NOU ȘI ANUME ZIDIT SPRE ACEST FINIT

SE INCHIRIEAZA IN TOTAL SAU IN PARTE

Pentru închirierea în total a se adresa la proprietar, D. Gr. N. Manu, str. Colței No. 55. Pentru apartamente sau camere în parte, doritorii se voră adresa în totă dilele, de astăzi pînă la 1 Septembrie 1871 chiar la otel, unde pot visita localul și unde voră

Otelul coprind afară de veră-o săptămână, două săli mari pentru restaurant și cafea, saloane deosebitu, optu cabine particulare, o întinsă berărie și tavernă, pivniță vechiă, magazie, camere necesare pentru servicii, apă în totă caturile, baie la catul I-iu și al II-lea, balconu circularu, pe două străde la același caturi, curte său grădină, intrări deosebite pe ambele străde (calea Mogoșoaiei și strada Calvină) cu camere de portar, trotuaru (No. 122).

in fața podului de trei metri, etc. (6—2 z.)

Gerantă resp. DAVID DINU.

Typ. Fr. Thiel, strada Lipscani No. 11.